

עפ"ג 16/11/19084 - קייפלמריים סמרה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 16-11-19084 סמרה נ' מדינת ישראל
לפני: כבוד הנשיא אברהם טל - נשיא
כבוד השופט זהבה בוסטן
כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המעורער קייפלמריים סמרה
נגד מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט השלום בפתח תקווה מיום 16.10.09, בת"פ

24918-09-15, לפיו הורשע המעורער בעקבות הزادתו, בהתפרצות במקום מגורים, גנבה, ניסיון הסגת גבול והיזק לרכוש ונידון ל-9 חודשים מאסר בפועל, בגין 4 ימי מעצרו, ל-6 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור כל עבירה רכוש, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין, ולתשולם פיצוי למתלון באישום השני בסך 500 ל"נ.

על פי עובדות **האישום הראשון** בכתב האישום המתוקן, ביום 30.8.15 התפרץ המעורער לדירה בפתח תקווה דרך חלון הדירה, נכנס לחדר השינה, גנב 300 דולר מארון בחדר וганב 100 ל"נ מתוך תיקה של בעל הדירה.

על פי **עובדות האישום השני** בכתב האישום המתוקן, הורשע המעורער בניסיון הסגת גבול והיזק לרכוש במידה, בכר שלמהרת היום ניסה להסיג גבול לדירה אחרת בפתח תקווה, על ידי קר שניסה לשבור את קיר הגבס מעל לדלת הדירה כדי לבצע גנבה, בעוד בעל הדירה ישן בתוכה.

גזר הדין של ביום"ש קמא

1. יש לראות במקרים מסוימים הרשות המעורער משומם אירוע אחד לעניין קביעת המתחם, שכן מדובר במקרים שבוצעו במסמיכות זמן ומתוך מה שנחזה להיות דחף עבריני אחד.

2. התפרצויות לדירות מגורי של אדם על מנת לגנוב מוחפציו, פוגעת פגעה קשה בערכיהם חברתיים מרכזיים. אין מדובר רק ב הצורך להגן על רכשו של אדם אלא גם בחובה להגן על פרטיותו ועל תחושת הביטחון האישי שלו. ראוי גם להזכיר את החשש לפגעה גופנית, במקרים בהם מתקיים מפגש בין העבריין לקורבן, תוך כדי ביצוע העבירה,DOI בהקשר זה להפנות לעובדה כי בעל הדירה נכח בה במהלך

עמוד 1

הairoע המפורט באישום השני ומילודו כיצד היה מסתויים האiroע, אילו היה המערער מצליח להיכנס לדירה ולמש את תוכניתו.

על יסוד נתוניים אלה נוהגים בתי המשפט, מזה שנים ארוכות, להשיט בגין מעשים מעין אלה עונשים מרתייעים, שכוללים בדרך כלל מסר בפועל מאחורי סORG ובריח, ולאו דווקא לתקופה קצרה.

3. תסוקיר שירות המבחן מעלה את האפשרות כי המעשים בוצעו לנוכח לחץ ותסכול במישור הכלכלי והרגשי, בו היה המערער נתון באותה עת, בשל מחלת אשתו והשלכותיה, אך על פי הتسוקיר, לצד הסבר אפשרי זה, מצינית קצינת המבחן שלא ניתן לשולב כי מעשיו של המערער בוצעו גם על רקע עמדות בעייתיות ביחס לדרכי התמודדות עם קשיים.

4. מתן משקל מכריע לשאלת המנייע, עשויו לפגוע פגיעה קשה באינטרס הציבורי ובשיעור הגמול העומד בסיסוד שיקולי הענישה, על פי תיקון 113, שכן מוטיבציות כלכליות כאלה ואחרות עומדות כמעט תמיד ביסוד ביצוע עבירות רכוש.

את מרבית המשקל יש ליחס לשיקולים אלה במסגרת גזירת הדין, תוך המתחם, או בעת בחינת האפשרות לסתות מהמתחם משיקולי שיקום.

5. גם אם ניתן ליחס משקל מסוים למנייעו של המערער ולקשיים עימם נאלץ להתמודד באותה עת, כפי שניתן ללמידה גם מהמסמכים שהוצגו מטעמו (ע/1 וע/2), הרי שתא הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לכל המעשים שביצע, לא ניתן להציב על תקופה קצרה מ-9 חודשים מסר בפועל, בעוד הרף העליון עשוי להגיע לשנתיים מסר.

6. מהتسוקיר עולה כי המערער הוא בחור צער, שטרם מלאו לו 30, נשוי ואב לילדה בת 3, אשר אין לחובתו הרשעות קודומות. מדובר למי שאינו תושב קבוע בארץ, נסיבותיו האישיות והמשפטתיות, כפי שמתוארות בתסוקיר, אין פשוטות כלל ועיקר. מספר חדשניים טרם הגיעו העברות החלה אשת המערער לסייע מהפרעה עצבית הגורמת לשיתוק בשורי הפנים ועל רקע זה הוא נותר כמספרנס יחיד במשפחה. עוד עולה מהتسוקיר כי המערער החיזיר בدىעד את סכומי הכספי שנגנו מהמתلون באישום הראשון, הוא הודה במיוחס לו באופן חלקית בלבד, ועל הפעורים המשמעותיים בין גרטסו לאמור בכתב האשום, ניתן ללמידה מהמפורט בתסוקיר. עם זאת, התרשם שירות המבחן מתחושים כנות של חרטה ובושא וכן שהמעערער הורתע על ידי ההליך הפלילי. שירות המבחן התרשם כי במקרה זה נדרשת הצבת גבול ברורה ו konkretiy להתנהגותו של המערער, אך אחר והטלת עונש מסר בפועל עלול להביא לרגרסיה במצבו ובמצבאה של המשפחה, ממליץ שירות המבחן להטיל עליו של"צ בהיקף נרחב של שעوت.

.7. לא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן, אשר יש בה משום סטייה קיצונית ממתחם העונש הולם למשם, ללא הצדקה של ממש.

בנסיבות רגילות, בשים לב למתחמי העונשה שנקבעו ולנתוני האישים של המערער, היה מקום להשית עליון עונש אשר עולה במידה מה על הרף התחתון של המתחם, לנוכח המניפולטיביות המסויימת בגרסאותינו והאפשרות הריאלית, לפיה ביצע את המעשים לנוכח עמדות בעיתיות, בהם הוא מחזיק, עמדות אשר לא עברו הליך של עיבוד וטיפול. יחד עם זאת, נסיבותו האישיות ושירות המבחן מתרשם כי הורטע. לפחות והוא הודה, נטל אחראיות, חסר זמן שיפוטי, הביע חרטה כנה על מעשיו ושירות המבחן שנקבע, אף אין בו משום הצדקה לשטייה לפחות משיקולי שיקום. מפאת מצבו הכלכלי של המערער, לא הושת עליון קנס כספי אלא פיצוי סמלי לזכות המתלוון באישום השני.

nymoki הערעו:

.1. בימה"ש שגה כשלא קיבל את המלצת שירות המבחן ודחה את הבקשה לחרוג ממתחם משיקולי צדק ושיקום.

.2. המתחם שקבע בימה"ש כאמור מחייב וצריך בנסיבות של המערער להתחיל במספר חודשי מסר שכפול וירצוי בעבודות שירות, כפי שנקבע בפסקה של מקרים דומים בה נקבע מוקל יותר, המתחיל בעבודות שירות.

.3. מדובר בעבירות רכוש שאינן ברף הגבהה, שכן הן בוצעו ללא תחוכם, פתיחת חלון וניסיון לשבירת קיר גבס ללא כלים או אמצעים ולא תכנון מוקדם. בעבירה המרכזית הראשונה המתלוון לא שהה בבית והנזק שנגרם נמוך. המערער החיזיר למTELONן באישום הראשון את הכספי ובאישור השני סבר שהחיזיר את עלות שבירת הקיר כפיצויים אגרת סגורה.

.4. בימה"ש כאמור לא נתן משקל ראוי לרקע ביצוע העבירות ולנסיבות שהביאו לביצוען: המערער נעדר עבר פלילי, משפטו נקלעה למצוקה כלכלית, המערער פוטר מעבודתו בה עבד ארבע שנים, מביל ששולמו לו כל זכויותיו. הוא החל לעבוד בעבודות שונות בנגരיה ובמסעדה עד שאשתו חלה בשיתוק עצבי בפניה, שהשפיע על תפקודה ופגע בעינה והטיפול בה הצריך כסף רב, לרבות ניהול משק הבית. בשלב זה המערער התקשה במציאת עבודה עד שביום 15.08.2015 החל לעבוד אולם בעל הדירה אימם בפינוי משפטו ולא הסכים להמתין עד לקבלת משכורתו הראשונה של המערער, אז התפתחה וביצעה את העבירות.

- .5. בימ"ש קמא שגה בקביעתו שמתן משקל מכריע לשאלת המנייע עשויה לפגוע באינטרס הציבורי ובשוקול הגמול, שכן עקרון הלהימה, שהינו עקרון על בהבנויות שיקול הדעת בענישה, אינם זהה לשיקול הגמול.
- .6. ביהם"ש קמא שגה בקביעתו כי מוטיבציות כלכליות עומדות כמעט תמידיסוד ביצוע עבירות רכוש וכן אין להם משקל בקביעת המתחם, שכן מצוקתו הכלכלית של המערער ומשפחתו היא חריגה.
- .7. לנسبות חייו של המערער יש במקרה זה משקל מכריע בקביעת המתחם כמניע בשל חריגותן.
- .8. שירות המבחן, כגוף מקצוע, חוזר מספר פעמים וצין שנסיבות ביצוע העבירות היא מצוקה כלכלית קשה ביותר ולא מדובר בכך שהוא בעל קוויים עבריים.
- .9. בימ"ש קמא שגה משלא אימץ את המלצות תסקיר שירות המבחן שקבע כי מדובר במערער ללא עבר פלילי, בעל מסכת חיים קשה, שנמלט מארצו ושהה בתנאים קשים עד הגיעו ארצה, לאורך כל התקופה התנהל באופן נורמטיבי ופרודוקטיבי, התחנן ונולדה לו ילדה, עבד ופרנס עד למחלת אשתו ולאחריה הוא מתנהל באופן הירידותי - קיומי על רקע החווית הטריאומטיות שחווה בארץ מוצאו ומדדך הגעתו לארץ. המערער מצוי בדיסוננס קוגניטיבי פנימי בין ראיית עצמו כאדם נורמטיבי, שומר חוק ובעל ערך לבין מעשי המבאים שבוצעו על רקע משבורי.
- .11. המערער אינו מניפולטיבי או בעל דפוסי עבריים, לכל היותר הפעיל שיקול דעת מוטעה בעת משבר.
- .12. אף אם המערער לא נטל אחריות מלאה באופן בו הסביר את המנייע לביצוע העבירה, הרי שהtaskeir מסביר כיצד הביע חרטה כנה על הנזקים שגרם ועל התנהגותו הפסולה. הוא מכיר בבעיתיות שבמעשיו, מביע בשפה וחרטה כנים בעקבות מעשייו, ומביע נוכנות לשתק פעללה עם שרhot המבחן.
- .13. שירות המבחן הסיק כי יש למערער גורמי סיכוי רבים לאור תפוקודו המחויב ביחס למשפחותו, התמדתו במסגרות, העדר התמכרות לחומרים פסיכואקטיביים וכוכנותו לפצות על מעשייו וגורמי הסיכון מועטים.
- .14. המערער מפרנס יחיד במשפחה שתפקודה מוגבל עקב מחלת אשתו, הוא משולב כiom בתעסוקה קבועה והטלת עונש מאסר עלולה להוביל לרוגסיה במצבו ובמצב משפחתו ועלול לתרום להישנות העבירות.
- .15. בימ"ש קמא שגה כשלא סטה מהמתחם משיקולי שיקום וצדקה, תוך אימוץ המלצות שירות המבחן. המערער שב לעבוד ברצף ושיקם את עצמו ומשפחתו וכל עונש מאסר עלול לדדר את משפחתו למצוקה כלכלית קשה ואף לגרוש.

16. במהלך הדיונים בפניו טענה ב"כ המערער שהמערער ואשתו פליטים מאריתריאה, אין להם מקורות תמייהה והעבירות בוצעו בגלל משברכלכלי בו היה המערער בגלל מצבה הרפואי של אשתו, שבינתיים החלימה ועובדת במשק בית.

ב"כ המערער טענה שהמערער הגיע לתביעה נגד מעבידו זוכה בתביעתו, הוא ביצע את העבירות מאחר שלא קיבל את משכורתו הראשונה ממוקם עבודתו.

ב"כ המערער טוענת שלא מדובר במערער מניפולטיבי ומבקשת להטיל עליו מסר בעבודות שירות על מנת שיוכל לטפל בביתו הקטנה בשעות Achha^צ ולאפשר לאשתו לעבוד.

תגבות המשיבה

1. העבירות שביצע המערער אין עבירות עוני.
2. ביום"ש קמא לא התעלם מנסיבות האישיות של המערער וגם שירות המבחן לא היה ממליץ על של Achha^צ אלמלא המצב הכלכלי.
3. המערער לא ליקח אחריות מלאה על מעשיו ולא פיצה את המתلون באישום השני.
4. המערער הוא מניפולטיבי וביצע את העבירות לשיפוק צרכיו.

דין והכרעה

1. אף אנו, כמו ביום"ש קמא, איננו מתעלמים מפגיעה של המערער באינטרסים המוגנים של קניינו של המתلون נושא האישום הראשון ושל פרטיוותם וביחסונם האישי של המתلونנים ומתחם הענישה שקבע ביום"ש קמא מבטא נכוна את מתחם הענישה שנקבע בפסקה שהוצאה בפניו ובפניו ע"י ב"כ המשיבה בהתחשב בפגיעה הנ"ל ובנסיבות ביצוע העבירות ע"י המערער.
2. איננו מתעלמים מהסבירים שמסר המערער לשירות המבחן בכל הקשור למטרת הגעתו לביתו של המתلون באישום הראשון, אך לאור הערכת שירות המבחן איננו רואים בכך ביתוי לאופי מניפולטיבי של המערער.
3. גם אם עבירות רכוש רבות הן תוצאה של מצבכלכלי קשה, הרי במקרה זה נגרמה המצוקה הכלכלית אליה נקלעה משפחתו של המערער מכך ששכו לא שולם שלא כדין ומנע ממנו לחתם טיפול רפואי נאות לאשתו, גם אם ביןתיים החלימה ממחלתנה.

.4 המערער ואשתו אינם אזרחי ישראל, אך אין לזקוף עובדה זו לחובת המערער שכן מדובר בפליטים שנמלטו מאריתריאה ונמצאים בארץ מכוחה של "הגנה קבוצתית".

.5 לאור המנייע המשולב לביצוע המעשים נושא הרשות המערער והחזרת הגניבה מרצונו של המערער למ洋洋 באישום הראשון, ניתן לקבוע את הרף התחתון של מתחם העונש בשישה חודשים חדש מסר שנתין לרצותם בעבודות שירות, ולמקם את המערער, בשל עברו הנקי, הودאותו ונסיבות האישיות, בהן התחשב כראוי בימ"ש קמא, בחלק התחתון של המתחם.

.6 לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערכו ומחליטים שהמערער ירצה 6 חודשים מסר בעבודות שירות במרכז يوم לקשה סירקין בפתח תקווה החל מיום 7/5/17.

.7/5/17 אנו מעמידים את המערער בפיקוח שירות המבחן למשך שנה החל מיום 7.

ניתן היום, ד' אייר תשע"ז (30 אפריל 2017) במעמד ב"כ הצדדים.

ב"כ המערער תודיע למערער ותמסור לו עותק מפסק הדין.

המערער יתיעצב בפני שירות המבחן ביפו ביום 4.5.17 בשעה 00:08 חתום על צו המבחן.

המציאות תעביר את פסק הדין למומנה על עבודות שירות ולשירות המבחן ביפו.

זהבה בוסטן, שופטת שמואל בורנשטיין, שופט

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**